

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/136/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514204136
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gizela Majerčák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7514204136.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v občianskoprávnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a. s., IČO: 35 697 270, Metodova 8, Bratislava, zastúpeného: Bobák, Bollová a spol., s. r. o., IČO: 35 855 673, Dr. Vladimíra Clementisa 10, Bratislava, za ktorého ako konateľ koná advokátka Mgr. Zuzana Bollová, proti žalovanému: O. C., nar. XX.X.XXXX, bydlisko T. T. XX, T., o 970,76 € s príslušenstvom, o trovách konania, za účasti vedľajšieho účastníka popri žalovanom: Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, IČO: 42343828, Námestie legionárov 5, Prešov, zastúpeného advokátkou JUDr. Monikou Marjanovič, Urbánkova 6, Košice, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie z 22. 9.2014 č. k. 11C/136/2014 - 79

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom.

Žalobcovi n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice - okolie rozsudkom označeným v záhlaví sčasti vyhovel žalobe, keď titulom neuhradenej ceny za poskytnuté telefónne služby žalovaného zaviazal žalobcovi zaplatiť 291,76 € s úrokmi z omeškania 8,5 % ročne od 5.2.2013 do zaplatenia. Vo zvyšku (o 679 €) žalobu uplatňovanú titulom náhrady škody zamietol s odôvodnením, že žalobca neunesol dôkazné bremeno.

Úspešnému žalovanému náhradu trov nepriznal, lebo tento ich náhradu neuplatnil. Vedľajšiemu účastníkovi v spore vystupujúcim popri žalovanom (§93 ods. 2 OSP) náhradu trov nepriznal. Rozhodol tak s odôvodnením, že v danej veci pri zastupovaní vedľajšieho účastníka išlo o rutinnú záležitosť zvládnuteľnú aj prostredníctvom administratívy daného združenia bez potreby odbornej pomoci zvoleného advokáta. Pri tomto závere zohľadnil, že išlo o trovy vzniknuté v súvislosti so zastupovaním advokátom v tzv. hromadných veciach, kde obsah jednotlivých podaní sa mení len o aktualizáciu tej ktorej veci a jej individualizáciu na súdoch v SR, čo nemožno preto považovať za trovy nevyhnutne, a preto ani účelne vynaložené na riadne bránenie práva.

Proti rozsudku čo do výroku o trovách konania v rozsahu, ktorý sa ho dotkol, vedľajší účastník podal odvolanie s návrhom, aby odvolací rozhodnutie zmenil tak, že žalobcu zaviazá povinnosťou nahradiť trovy konania odvolateľovi v plnej výške. Argumentoval, že on do konania vstúpil len v rozsahu náhrady škody, pričom ohľadom tohto nároku aj mal plný úspech vo veci. S poukazom na súdnu prax, že jednotlivé zložky práva na náhradu škody sa prejavujú ako samostatné čiastkové nároky namietal preto, že súd pochybil vo vzťahu k odvolateľovi, keď pri dvoch skutkovo samostatne uplatnených nárokoch proti žalovanému pri rozhodovaní o trovách konania neposudzoval úspech odvolateľa osobitne vo vzťahu ku každému takto uplatnenému nároku, ale vychádzal z pomerného úspechu žalovaného v celom spore. Uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní 29,13 €.

Žalobca nevyužil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu, rovnopis odvolania mu bol doručený 4.3.2015.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po kladnom posúdení včasnosti a prípustnosti odvolania podaného na to oprávnenou osobou (§93, 201, 202 a 204 OSP) bez potreby nariadiť odvolacie pojednávanie (§214 ods. 1 OSP) v rozsahu vyplývajúcom z §212 ods. 1 a 3 OSP preskúmal rozsudok, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie je neopodstatnené.

Odvolanie nesmeruje proti výroku rozsudku vo veci samej ani proti výroku o trovách konania medzi žalobcom a žalovaným, ktoré v zmysle §206 OSP nadobudli preto právoplatnosť a nemohli byť predmetom odvolacieho prieskumu. Predmetom odvolacieho prieskumu bolo len rozhodnutie o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom.

Povinnosť nahradiť trovy konania v sporovom konaní sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci ustanovenou v §142 OSP, v zmysle ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech (a tak aj vedľajšiemu účastníkovi v spore vystupujúcom popri úspešnom účastníkovi konania), súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov.

Nikomu, a preto ani vedľajšiemu účastníkovi, ktorý v konaní má rovnaké práva a povinnosti ako účastník (§93 ods. 4 OSP), nie je možné uprieť právo na právnu pomoc advokáta zaručené čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Súd rozhodujúci o náhrade trov konania musí však vychádzať zo zásady účelnosti ako vlastnosti procesu spočívajúcej v sledovaní cieľa. Trovy vynaložené účastníkmi konania v spore (a platí to aj pre vedľajšieho účastníka) musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. V zmysle uvedeného súd však môže priznať náhradu len tých trov, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti neúspešnej procesnej protistrane. Nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať o. i., ak podania právneho zástupcu nadbytočne sa opakujú, neobsahujú žiadne skutočnosti vzťahujúce sa na predmet sporu, prípadne neoznačujú skutočnosti, ktoré treba dokazovať, pretože nie sú významné pre posúdenie veci samej.

Z obsahu spisu je zrejmé, že podaním doručeným súdu 28.4.2014 Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ oznámilo vstup do konania v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka (§93 ods. 2 OSP) na podporu žalovaného. Vo vyjadrení k žalobe konajúcemu súdu doručeným 13.6.2014 namietalo, že právo na zaplatenie 679 € ako rozdielu medzi trhovou a akciovou cenou mobilného telefónu, žalobca v podstate uplatňuje na základe neprijateľnej, a preto v zmysle §53 ods. 5 o. z. absolútne neplatnej zmluvnej podmienky. Jeho podanie je také všeobecné a rámcové, že pod tento (jeden) obsah možno dosadiť iba základné údaje týkajúce sa inej zmluvy o pripojení a majetkovej sankcie uplatňovanej na základe tých istých skutkových okolností a následne už len dosadiť údaje spôsobilé iba identifikovať vec, ktorá je predmetom konania na tom ktorom súde v Slovenskej republike. Súdu pritom je známe z jeho činnosti, že vedľajší účastník takto argumentuje v značnom počte obdobných súdnych sporov toho istého žalobcu, kde tento ako dodávateľ proti spotrebiteľom titulom náhrady škody uplatňuje právo na zaplatenie rozdielu medzi trhovou a akciovou cenou mobilného telefónu tak, ako je tomu aj v tu posudzovanej veci.

Vzhľadom na uvedené okolnosti odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa, že v posudzovanej veci skutočne ide o rutinnú záležitosť zvládnuť prostredníctvom administratívy vedľajšieho účastníka, na ktorú nebola potrebná odborná pomoc zvoleného advokáta. Nepriznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi súd prvého stupňa pritom aj riadne odôvodnil ich nadbytočnosťou, a teda ich neúčelnosťou.

Trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných veciach, kde obsah jednotlivých podaní v podstate sa mení len o aktualizáciu tej ktorej veci a jej individualizáciu na súdoch v Slovenskej republike, nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde. V takomto prípade zastupovanie advokátom nezodpovedá účelu, ktorý sleduje procesné právo inštitútom zastupovania advokátom v súdnom konaní. Právo na právnu pomoc a náhrada trov konania sú pritom dve rozdielne veci, ktoré síce spolu súvisia, avšak nie sú neoddeliteľné. Právo na náhradu trov konania (včítane tých, ktoré vznikli v súvislosti so zastupovaním advokátom) závisí totiž od iných predpokladov, než možnosť nechať sa zastupovať advokátom. Ak súd neprizná náhradu trov konania úspešnému účastníkovi, keď dospeje k záveru, že trovy nevynaložil účelne, nejde preto o porušenie práva na právnu

pomoc. Správnosť tohto názoru možno dokumentovať aj tými súdnymi konaniami, v ktorých účastníkom náhrada trov konania sa nepriznáva (napr. rozvod manželstva, kde žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a ďalšími) a účastníci konania pritom majú právo nechať sa zastupovať v súdnom konaní. Vedľajší účastník v súdnom konaní mohol sa preto dať zastupovať advokátom, avšak trovy, ktoré vynaložil v tejto súvislosti, nemožno považovať za účelné trovy (obdobne uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo/5/2013 z 19.3.2014).

Pokiaľ preto súd prvého stupňa nepriznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi odôvodnil ich neúčelnosťou, jeho rozhodnutie je vecne správne a odvolací súd podľa §219 OSP preto ho potvrdil.

Vzhľadom na to, že k potvrdeniu odvolaním napadnutého rozhodnutia došlo z dôvodu, že trovy vedľajším účastníkom boli vynaložené neúčelne, stali sa bezpredmetnými odvolacie námietkami vedľajšieho účastníka, že súd prvého stupňa pochybil, pokiaľ pri zvažovaní úspechu účastníkov vo veci žalobou uplatnené nároky neposudzoval ako dva samostatné čiastkové nároky, odvolací súd nimi preto sa už nezaoberal.

V odvolacom konaní plne úspešnému žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná (§151 ods. 1 OSP, a contrario), plne neúspešnému odvolateľovi ich náhrada neprislúcha (§224 ods. 1 v spojení s §142 ods. 1 OSP).

Výsledok hlasovania senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.